
[2007-18-RE](#)

CAUSA 2007-18-RE

Número de registre 213-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 12 DE NOVEMBRE DEL 2007

BOPA núm. 98, del 21 de novembre del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 8 de maig del 2007, per la representació processal del Sr. Manel Salas Jiménez, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes del 16 de febrer del 2007 i del 18 d'abril del mateix any, dictats per la Batllia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti sentència "fent dret a les pretensions d'aquesta part, tal com queden expressades en el cos del present escrit, declarant la vulneració de drets del Sr. Manel SALAS i decretant la nul·litat de les decisions judicials emeses per la Batllia d'Andorra en data 18 d'abril i 16 de febrer del 2007";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 30 de maig del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

El Sr. Manel Salas Jiménez es troba processat en el marc del sumari TC-267-4/04 per uns presumptes delictes majors de tràfic de droga tòxica cocaïna i de segrest, amb posterior desaparició de la persona segrestada.

Segon

En el decurs de la instrucció, la representació processal del Sr. Manel Salas Jiménez va demanar

que es decretés la nul·litat d'unes escoltes telefòniques contingudes en els autes penals i ordenades per l'autoritat judicial portuguesa en el marc d'una investigació duta a terme a Portugal i que, per consegüent, es retessin definitivament del sumari, atès que vulneraven preceptes constitucionals diversos, així com les prescripcions imperatives del Codi de procediment penal i del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, en particular el seu article 8 que protegeix el dret a la intimitat i a la vida privada.

Tercer

Mitjançant aute del 16 de febrer del 2007, la batlle instructora va decidir denegar aquesta demanda. En la seva decisió, considera, substancialment, que la incorporació en aquest sumari de les escoltes telefòniques a la persona imputada a Portugal es va fer mitjançant una comissió rogatòria i que es va respectar, escrupolosament, la legislació vigent en aquesta matèria. També afegeix que el Sr. Manel Salas Jiménez no gaudia de la condició d'inculpat quan es van autoritzar les escoltes a Portugal, ja que la causa no podia ser incoada contra ell, per tal com no es va intervenir la seva línia telefònica, ni es tenia coneixement encara de la seva participació en els fets.

Quart

La representació processal del Sr. Manel Salas Jiménez va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquest aute i, el 18 d'abril del 2007, la batlle instructora, reiterant la seva argumentació inicial, el va rebutjar.

Cinquè

El 8 de maig del 2007, la representació processal del Sr. Manel Salas Jiménez va presentar un recurs d'empara en què, en primer lloc, manifestava que no hi havia cap obstacle processal per admetre a tràmit el seu recurs d'empara, perquè, en aplicació de l'article 123 del Codi de procediment penal la decisió d'incorporar les escoltes en litigi en el sumari és una decisió executòria i que, per tant, la instrucció de la causa es veurà clausurada sense que el recurrent hagi pogut fer valer el seu interès legítim a obtenir la nul·litat de les escoltes telefòniques esmentades i, d'aquesta manera, se'ls hi donaria validesa tot i que vulneren el seu dret a la intimitat i a la vida privada, així com el dret al secret de les comunicacions, reconeguts als articles 14 i 15 de la Constitució.

En segon lloc, aquesta part precisa, que presenta el recurs d'empara per vulneració del seu dret a un procés degut, ja que les decisions de la Batllia no han discutit ni analitzat la jurisprudència, al·legada per aquesta part, del Tribunal Europeu dels Drets Humans, concretament la sentència Mathéron c/ França que va condemnar l'Estat francès, perquè la seva legislació no operava cap distinció, segons el marc en el qual les escoltes han estat efectuades, cosa que també passa a Andorra, per tant, s'ha de concloure que la legislació andorrana no compleix amb els requisits del manament judicial previst a l'article 15 de la Constitució.

En tercer lloc, aquesta part addueix que ha estat en la impossibilitat de discutir la regularitat de les escoltes telefòniques dutes a terme a Portugal, perquè no era part en el procediment que s'hi seguia. En definitiva, el recurrent no podrà discutir ni davant la jurisdicció portuguesa, ni davant l'andorrana l'oportunitat i la regularitat de les escoltes telefòniques esmentades.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti sentència "fent dret a les pretensions d'aquesta part, tal com queden expressades en el cos del present escrit, declarant la vulneració de drets del Sr. Manel SALAS i decretant la nul·litat de les decisions judicials

emeses per la Batllia d'Andorra en data 18 d'abril i 16 de febrer del 2007.”

Sisè

El 30 de maig del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretenia el recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi havia vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal estima, en primer lloc, que la incorporació en els autes de les escoltes telefòniques esmentades és conforme a les disposicions de la Llei de cooperació penal internacional i de la lluita contra el blanqueig de diner o productes de la delinqüència internacional i al contingut dels convenis internacionals ratificats per Andorra sobre la matèria. En segon lloc, no es pot presumir que l'Estat que ha sol·licitat l'ajuda internacional, és a dir Portugal, Estat membre del Consell d'Europa, hagi vulnerat drets fonamentals en la seva actuació, tot i que la sentència objecte de recurs si que reconeix un defecte de forma en la incorporació de la documentació.

Ara bé, el recurrent té la possibilitat d'escoltar aquestes intervencions telefòniques i sol·licitar-ne una tria contradictòria per tal de desvirtuar, eventualment, aquelles que cregui convenient. Per tant, el Ministeri Fiscal afirma que el recurrent fa una confusió entre el dret a promoure una activitat jurisdiccional i la seva voluntat d'imposar les condicions segons les quals el procediment ha de desenvolupar-se per ser més favorable als seus interessos.

D'altra banda, el recurrent en empara té tota la possibilitat de produir totes les proves que considera escaients per a la seva defensa i pot sol·licitar una tria contradictòria de les escoltes telefòniques en litigi.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-18-RE.

Fonament jurídic únic

Com s'ha exposat amb deteniment en els antecedents, el recurrent en empara al·lega que els autes objecte de recurs, per tal com no declaren la nul·litat de les escoltes telefòniques en litigi i perquè les incorporen al sumari, han vulnerat el seu dret a un procés degut, consagrat a l'article 10.1 de la Constitució, ja que han impedit i, impediran en el futur, que es discuteixi la regularitat constitucional d'aquestes escoltes telefòniques. El recurrent fa referència de manera indirecta a la vulneració dels drets dels articles 14 i 15 de la Constitució, però, amb tota correcció, no en denuncia directament la seva vulneració, ja que aquesta, en tot cas, s'hauria d'imputar a autoritats no andorranes i, per tant, no és susceptible d'empara.

Plantejada així la qüestió, cal concloure, d'una banda, que en aquesta fase sumarial, el recurrent ha pogut al·legar i defensar els seus drets i interessos i ha obtingut resposta a totes les seves pretensions, malgrat que les resolucions judicials no han satisfet les seves demandes. D'altra banda, pel que fa a la qüestió de fons sobre la impossibilitat de discutir la regularitat constitucional d'aquestes escoltes i, en definitiva, la seva utilització efectiva com a prova per condemnar, la demanda d'empara és prematura, ja que la vulneració del dret que denuncia encara no s'ha produït de forma irreparable, atès que les objeccions de constitucionalitat que addueix encara poden plantejar-se i ser objecte de resolució per part del Tribunal que ha de conèixer d'aquesta causa.

El Tribunal Constitucional s'ha d'abstenir d'interferir en el desenvolupament dels processos judicials, llevat de circumstàncies molt excepcionals que no es donen en aquest cas, que, en conseqüència, cal inadmetre a tràmit per prematur i, en definitiva, per manca d'esgotament de la via judicial prèvia.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-18-RE, interposat per la representació processal del Sr. Manel Salas Jiménez, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes del 16 de febrer del 2007 i del 18 d'abril del mateix any, dictats per la Secció d'Instrucció de la Batllia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 de novembre del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat